

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: Nejvyšší státní zástupkyně, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalované: Západočeská univerzita v Plzni, se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2008, č. j. 163/08, za účasti osoby zúčastněné na řízení: F. K., zast. JUDr. Petrem Kšádou, advokátem se sídlem Počernická 3104/27, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 6. 2011, č. j. 57 A 63/2010 - 39, ve znění opravného usnesení ze dne 27. 6. 2011, č. j. 57 A 63/2010 - 56, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti se přiznává odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2008, č. j. 163/08, a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení; citovaným rozhodnutím žalovaná na základě žádosti stěžovatele rozhodla, že tento obdržel osvědčení o ekvivalenci zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice získaného na Zakarpatské státní univerzitě ve studijním oboru právní věda [§ 89 odst. 1 písm. b) a odst. 3, ve spojení s § 106 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů].

Stěžovatel současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že je zaměstnán jako právník legislativního a právního odboru veřejnoprávní instituce, což k výzvě soudu doložil dohodou o změně pracovní smlouvy ze dne

24. 10. 2008, přičemž napadeným rozsudkem krajského soudu ztratil kvalifikaci pro řádný výkon tohoto povolání. Hrozí mu tedy újma spočívající v tom, že s ním bude ukončen pracovní poměr výpovědí, a to z důvodu uvedeného v ustanovení § 52 písm. f) zákoníku práce, protože nesplňuje předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nesplňuje bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Stěžovateli tak vážně hrozí, že přijde o jediný zdroj příjmů a o dosavadní praxi.

Žalobkyně ani žalovaná se ke kasační stížnosti ani k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. tedy obsahuje 3 podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí znamenat pro žalobce (resp. stěžovatele) nenahraditelnou újmu; (2) přiznání odkladného účinku se nesmí nepřiměřeně dotknout nabytých práv třetích osob; a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s veřejným zájmem.

V tomto ohledu se proto Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy, jež představuje neurčitý právní pojem, který již byl Nejvyšším správním soudem vyložen (viz např. usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikované na www.nssoud.cz). Nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. je tedy Nejvyšším správním soudem vykládána jako výjimečný a závažný stav, který by vznikl stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí, a jehož důsledky by v budoucnu nebylo možno nijak napravit, případně pouze za vyvinutí zjevně nepřiměřeného úsilí či prostředků.

Odkladný účinek lze proto přiznat pouze na základě řádně odůvodněného návrhu, tedy pokud stěžovatel zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnil právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Vznik nenahraditelné újmy má totiž mimořádný charakter a jako takový lze dovodit právě i případný postih v podobě ztráty kvalifikačních předpokladů a následné nedobrovolné ztráty zaměstnání, jakož i dosud vykonané praxe.

Nejvyšší správní soud proto přisvědčuje stěžovateli, který svými tvrzeními naplnil pojem nenahraditelné újmy, neboť nelze vyloučit, že důsledky plynoucí ze ztráty kvalifikačních předpokladů, byť i jen dočasné, již nebude možné nijak zhojit. Stěžovatel by přestal splňovat podmínky pro výkon funkce právníka, v důsledku čehož by ztratil nejen možnost vykonávat své dosavadní zaměstnání, ale také možnost získat případně zaměstnání jiné, vyžadující stejné kvalifikační předpoklady.

V návaznosti na další dvě podmínky pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že je zároveň zřejmé, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se v daném případě nedotýká nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a nelze ani tvrdit, že by přiznání odkladného účinku bylo v daném případě v rozporu s veřejným zájmem. Naopak je třeba připomenout, že nepřiznáním odkladného účinku ve shora označené věci by byla popřena samotná soudní ochrana poskytovaná správním soudnictvím namísto toho, aby představovala skutečnou efektivní právní ochranu, což rozhodně nelze považovat za souladné s veřejným zájmem.

S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu